www.tamilarangam.net

வன்முறையும் மனித உரிமைகளும்

ரெஜி சிறீவர்த்தனா

கந்தசாமி நினைவுப் பேருரை – 1989

நியாயவாதியும் நிவாரண, புனருத் தாரணத் தொண்டரும் மனித உரிமைகள் ஆதரவாளரும் ஆகிய க. கந்தசாமி அவர்கள் 19 யூன் 1988 அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் கடத்திச் செல்லப்பட்டதையடுத்துக் கொல்லப்பட்டார் எனக் கருதப்படுகிறது.

'வன்முறையும் மனித உரிமை'களும் எனப் பெயரிய இப்பேருரை, ரெஜி சிறிவர்த்தனா அவர்களால், கடத்தலின் முதலாண்டு நிறைவையும், ''அகால மரணம்– கந்தசாமியின் நினைவுமலர்'' என்ற நூல் வெளியீட்டையும் குறிக்குமுகமாக, கொழும்பில் 1989 யூன் 19இல் ஆற்றப்பட்டது.

கந்தசாமி ஞாபகார்த்த வெளியீட்டுக் குழு அதன் நினைவுமலர் இறுதியில் 'படை வீரன் வரவு பார்த்திருத்தல்' என்ற எனது பாடலை சேர்த்திருப்பதை நான் முதலில் குறிப்பிடவேண்டும். அதனை மலரில் வெளியிட்டுக் கொள்ள விரும்பியதற்குக் காரணம், கந்தசாமியின் பரிதாப முடிவுக்கு சில நாள் முன்னர் அவருக்கு அப் பாடலை யாரோ ஒரு நண்பர் அனுப்பியிருந்தமையாகத் தெரிகிறது. 1987இன் இறுதியில் இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையால் தூண்டப்பட்ட சமாதான நம்பிக்கைச் சுடர், வன்செயல் மீண்டும் நாட்டில் தலையெடுத்த தன் விளைவாக, மங்கத் தொடங்கிய சமயத்தில் இப்பாடல் புனையப்பட்டது. பாடலின் தொனிப்பொருள் யாதெனில், பொதுமக்கள் உலகத்தை எவ்வாறாயினும் முன்னேறச் செய்யவியலாத நிலையில் ஒருவரின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை வெளியுலகிலுள்ள அமைதியின்மையாலும் வன்செயல்களாலும் எந்தக்கணமும் ஒழிக்கப்படலாம் என்ற உணர்வு மீதூரும் நிலையில் அறிவியல் நாட்ட உலகினுள் அடைக்கலம் புகுவதே எவரும் செய்யத்தக்கது என்பதாகும். அப் பாடலின் பொருளை இப்போது நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் யாதெனில் நாம் இன்று வாழ்கின்ற இருள்மயமான உலகில் கந்தசாமியின் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு நோக்கத்திற்குச் சான்றாக அமைந்தமையேயாகும். கந்தசாமி அவர்கள் தமது வாழ்க்கைத் தொழிலாகத் தேர்ந்தெடுத்த துறையில் அவர்பால் இயல்பாகவே துலங்கிய வியத்தகு ஆற்றலையும் அபரிமித உழைப்புச் சக்தியையும் பயன்கூர விருத்திசெய்து அதன் மூலம் கிட்டும் அனுகூலத்திலும் திருப்தியிலும் களிப்புற்று வாழ்ந்திருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, அநீதியை எதிர்த்துப் போராடவும் அநீதிக்குப் பலியானார்க்கு உதவவுமென்றே தனது வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்தார். மானிடத்துக்கும் நியாயத்துக்கும் இழைக்கும் கொடுமையைச் சாடத் தனது முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்தினார். இத்தகைய பரித்தியாகத்தால் தம் வாழ்வையே பலியிட்டார். ஆக்கிமெடீஸின் மரணத்துக்கும் கந்தசாமியின் மறைவுக்கும் உள்ள பொதுவான அம்சம் நாகரிகம் வாய்ந்த நற்பண்புகள்மீது விலங்கியல் பலாத்காரம் வெற்றிகொண்ட கொடூரந்தான். ஆதலால் ''படை வீரன் வரவு பார்த்திருத்தல்'' என்னும் பாடல் கந்தசாமிக்கு ஏற்புடைய காஞ்சிச் செய்யுளாகாது. அதற்குப் பதிலாக, அவரது வாழ்வும் மரணமும் பற்றிய எனது உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்து விளங்கும் ஆங்கிலக் கவிஞர் டபிள்யூ. எச். ஒடனின் பின்வரும் பாடலடிகளை அவர்க்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

கமைந்த போற்றரவாகப் புகல்வேன் வெளிக்கொள்ளாமலும் அடக்கமாகவும் மனித வர்க்க ஈடேற்றத்துக்கு அளப்பரியன செய்து புகழாரத்தையும் போற்றலையும் எதிர்கொள்ளாது ஒதுக்கமாக நின்ற இவ் வுத்தமரை நினைத்துப் பார்க்கையில் ஓடனின் ஆடம்பரமற்ற அடிகளே ஏற்புடைத் தாகப்படுகின்றன.

கணந்தொறும் இறப்போர்
கணக்கிலராய்எம்
கண்ணீர் அருவி கரைகடந்தோட
சமூகப் பொதுமையாய்ச் சாத்துயர்
விளங்கும்
அவல நிலையில் யாரை புகழ்வது
யாரை விடுவது
மக்கள் உயர்வுறு வகையிற் செய்பணி
எல்லையின் றாயினும் எம்மா
லியன்றதை
இயற்றுவம் யாமென அரும்பணி
புரிந்தவாறு
மாய்ந்து மகான்களும் மறை
கின்றனரால்

இச்சொற்பொழிவையாற்றும்படி கந்தசாமி ஞாபகார்த்தக் குழுவினர் என்னையழைத்த போது ''வன்முறையும் மனித உரிமைகளும்'' என்னும் தலைப்பில் பேசுவதெனத் தீர்மானித்தேன். தனது சகாக்களான மனித வர்க்கத்தினரின் உரிமைகளைப் பேணுதலை நோக்கமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து, அத்தகைய பணியில் ஈடுபட்டிருந்தகாலை வன்முறையால் இறக்க நேர்ந்த ஒரு சான்றோனை நினைவுகூருவதற்குரிய பொருத்தம் நோக்கியே இத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். அது மாத்திரமன்றி, அடிப்படை உரிமைகளுள் அதிமுக்கிய உரிமையான வாழ்வு, உரிமை, நாள்தோறும் மீறப்பட்டுவரும் இவ் வேளையில் இதனைவிட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயம் இருக்கமுடியாது என்பதாலும் இத் தலைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். இவ்வுரையின் வடிவப்பாங்கு, நாம் இன்று எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலையின் தன்மையால் திர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதெனலாம். இன்று, மனித உரிமைகள் அரசினால், சனநாயகத்தின் பேரில், அல்லது நாட்டின் இறைமையினையும் பாதுகாப்பையும் பேணுதல் என்ற தோரணையில் மீறப்படுகின்றன. மறுதரப்பில், தீவிரவாத குழுக்களினால் தேசிய அல்லது சமூக விடுதலையின் பேரில் மனித உரிமைகள் மீறப்படுகின்றன. இங்கே ஒரு புடைச் செயற்பாடுகளை மட்டும் எடுத்துக் கூறி மறுபுடைச் சார்ந்தவற்றைக் கூறாது விடுவது ஏமாற்றத்தை விளைவித்தல் மட்டுமன்றி நேர்மையீனமானதுமாகும். ஆதலின் எனது உரை இருபாகங்களை உடையதாய் விளங்கும்–முதலில் அரச வன்முறையையும் பின்னர் இயக்க வன்முறைகளையும் எடுத்துக் கூற முயல்வேன். இந்த இரு வகையான வன்முறைகள் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன், சில தொடக்க நிலைக் குறிப்புகளை உங்கள் முன் வைக்க விரும்புகின்றேன்.

இலங்கையில் இன்று காணப்படும் வன்முறைச் செயற்பாட்டுத் தன்மையினை நோக்கிற் கொண்டு இதற்குப் பெரும்பாலும் ஏதுவாய்மைந்த சமூக காரணிகளை ஆராய்வதற்கும் அதிகாரம் வழங்கள் என்பவற்றின் பங்கீட்டின் பொருட்டும், பல்வேறு இன, வர்க்கக் குழுக்கள் நடத்திய போராட்டத்தை ஆய்வு செய்தற்கும் இயலும். ஆனால் வன்முறை பற்றிய எனது நோக்கு, இந்த வகையில் அமைவதன்று. எமது சமூகத்தில் பிளவும் பகையுணர்வும் நிலவுதற்குரிய சமூக ஏதுக்கள் யதார்த்தமானவையே. ஆனால் இச் சூழ்நிலைகளும் அவற்றால் எழும் பிரச்சினைகளும், வன்முறைகளாக உருப்பெற்றும் பரந்தும் தொடர்ந்தும் நிலவும் போக்கானது விலக்க முடியாதொன்றல்ல. பிணக்கு அல்லது முரண்பாடு வன்முறையாகப் பரிணமிக்கும். இப் போக்கு அரச நிருவாகப் பொறியைக் கையாளும் தலைவரும், அந் நிருவாகத்துடன் முண்டிக்கொண்டு நிற்கும் அரச விரோத சக்தியினருமாகிய இரு சாராரும் மேற்கொள்ளும் முடிவுகளைப் பொறுத்தமைவது; நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பேணுதற்கியன்ற நெறிமுறை யாது என்பதை நிர்ணயிக்கும் அரச தலைவரின் முடிவிலும் அதனை எதிர்ப்பதற்குஅல்லது ஒழிப்பதற்கு அரச விரோத சக்திகள் நியாயமானதெனக் கருதி மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டிலும் தங்கியுள்ளது. இதன் தொடர்பில் அரச சக்தி, அரச விரோத சக்தி ஆகிய இரண்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

டினுள் ஒன்று மேற்கொள்ளும் முடிபுகள் பெரும்பாலும் மற்றதன் எதிர்ப்புச் செயற்பாட்டினைத் தூண்டுவனவாக அமைவதுண்டு. சமீப காலத்தில் நமது நாட்டில் இடம்பெற்ற அரச வன்முறைகளும் அரச விரோத வன்முறைகளும் இதற்குச் சான்று பகர்வன. நமது சமூகத்தில் வன்செயல்களைப் பெருக்கவல்ல அல்லது குறைக்கவல்லதான உணர்வுபூர்வ முடிவுகளை அரசியல் நாடக சூத்திரதாரிகள் மேற்கொள்ளுதற்கிடமாயமைந்த இத்துறை பற்றியே எனது உரை துலக்க முயலும்.

உணர்வு பூர்வ முடிவுகள் என்று நான் குறிப்பிடுகையில், முடிவு மேற்கொள்பவர் அரசாங்கத் தலைவராயினும் சரி அல்லது தீவிரவாத இயக்கத் தலைவராயினும் சரி தாம் எடுக்கும் முடிவால் ஏற்படத்தக்க விளைவுகளின் தன்மையை அறிந்து செய்கின்றார் என்பது எனது கருத்தன்று; அவரின் முடிவுகள், வேளைக்கேற்ற உடனடித் தேவை நோக்கிலேயே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன என்பதே எனது கருத்தாகும். ஆனால் அத்தகைய முடிவுகளால் காலாந்தரத்தில் நீண்டகாலத் தாக்கவிடல்பினதாய் ஏற்படவல்ல விளைவுகளைக் கருத்திற் கொண்டு நோக்குவது வெகு அவசியமாகும்.

உதாரணத்துக்கு 1956இல் அரசகரும மொழிச் சட்டம் பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட நாளை எடுத்துநோக்குவோம். சிங்களம் மட்டும் என்ற கொள்கை கைக்கொள்ளப்பட்டமையே இலங்கை வரலாற்றுப் போக்கினை மாற்றியமைத்த பாரியதாக்கமிக்க முடிவுகளுள் ஒன்றாகும். இவ்விடயத்தில் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா, தென்னிந்தியாவில் இந்தித் திணிப்பைத் தவிர்ப்பதில் தாராளமான போக்கையும் துணிவையும் கடைப்பிடித்த ஜவஹர்லால் நேரு போன்று மனோதிடமும் கொள்கைத் திட்பமும் கொண்டிருந்ததாலோஎன்று நம்மவரிற் சிலர் இன்று அங்கலாய்க்கலாம். 1956இல் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் தொடர்பில் இந்த அம்சம் பற்றி யான் இப்போது ஆராய முற்படவில்லை. ஆனால் வன்முறை விடயம் தொடர்பில் நெருங்கிய சம்பந்தம் உடைய ஓர் அம்சம் பற்றியே பேசமுற்படுகின்றேன்.

பாராளுமன்றத்தில் மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட அதே நாள் பிற்பகல் மசோதாவை எதிர்ப்பவரான சில தமிழர்கள் காலிமுகத்திடலில் மௌனமாக, அமைதியான சத்தியாக்கிரகம் ஒன்றை நடத்தினர். அவ்வாறு நடத்திய வேளை அங்கு ஏவி விடப்பட்ட குண்டர்களால் தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டனர். நாட்டின் அரசுத் தலைவர் இது நடைபெற அனுமதித்தது மாத்திரமன்றி, அமைதியை நிலைநாட்டவென அவ்விடம் வந்துசேர்ந்த பொலிசாரை நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமல் மீண்டு செல்லுமாறு பணித்தனர். இவ்வாறு அரசாங்கமானது தமிழ் அரசியற் குழுக்களின் அமைதியான எதிர்ப்பை வன்முறைகொண்டு தடுக்க முற்பட்ட செயலானது ஐம்பதுகளிலும் அறுபதுகளிலும் தொடர்ந்து இடம்பெறலாயின. இத்தகைய வன்முறைச் செயற்பாடுகளின் தாக்க விளைவுகள் எழுபது எண்பதுகளில் போர்முனைப்புக் கொண்ட இளந் தலைமுறையொன்று வன்முறை வழியில் உரிமைப் போராட்டத்தை நடத்தும் நோக்கம் கொண்டு உருப்பெற்றமையில் புலப்படலாயின.

இந்தச் சம்பவங்களை இனத்துறையிலன்றி சமூக பொருளாதாரத் துறையில் இடம்பெற்ற சில சம்பவங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது பயனுடைத்தாகும். 1978இலும் 1989இலும் வேலைநிறுத்தம் செய்தும் வேலைக்குச் செல்வோரைத் தடுத்து நிறுத்தியும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட பணியாளர்களும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்த பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் காடையர்களால் மிருகத்தனமாகத் தாக்கப்பட்டனர். அமைதியான முறையில் வேலைநிறுத்தம் செய்யவும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யவும் அமைந்த உரிமைகள் அதுவரை காலமும் வழமையான சனநாயகரீதியான உரிமைகளாகவே கருதப்பட்டு வந்தன. இப்போது வன்முறை கொண்டு அவற்றைத் தடுக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்தன்மையில் சிறுபான்மைச் சத்தியாக்கிரகிகள், தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள் என்றின்னோரை அதிகாரத்திலுள்ளோர் இவ்வாறு நடத்த முனைந்ததன்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அந்தரங்க எண்ணம் தான் யாது? 'இவர்கள் ஒருபோதும் மறவாத விதமாக ஒரு பாடம் புகட்டிவிடுவோம்' என்று உள்ளூரச் சிந்தித்தார்கள் போலும். ஆனால் அதிகாரத்திலுள்ளோர் புகட்டக் கருதிய பாடம் ஒன்று. அவர்கள் கற்றுக்கொண்ட போதனை வேறாயிற்று. தமிழ் அரசியல் இயக்கம், தொழிலாளர் இயக்கம், மாணவர் இயக்கம் என்பவற்றிற்குத் தலைமை தாங்கினோர், அரசியல் யாப்புக்கும் சனநாயகச் சட்டகத்துக்கும் உட்பட்டுஇயங்கிய அமைப்புகளிலிருந்து வளர்ந்தவர்களே. இவர்களுக்கு எதிராகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட வன்முறைகள், சனநாயக முறையில் அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைத் தகர்ப்பதாயமைந்தன. அமைதியான சனநாயகரீதியான எதிர்ப்புகளை நசுக்கியொழிக்க முயன்றதன் விளைவாக வன்முறையை கையாளத் தயாராக உள்ள அரசாங்கத்துக்கு எதிராகப் பயன்படத்தக்க ஒரே ஆயுதம் எதிர் வன்முறைச் செயலே என்ற நம்பிக்கை சிறுபான்மை, தொழிலாள, மாணவ கூட்டத்தின் புதிய தலைமுறையினரிடையே தோன்றி வளரலாயிற்று. 1982இல் நடைபெற்ற மக்கள் தீர்ப்பெடுப்பு-அதோடியன்ற அரசாங்கத் தரப்பில் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட வன்முறை, சனநாயக நெறிமுறையின் பிரதான அங்கமாகிய தேர்தல் முறையின்பாலும் இத்தகைய கருத்துப்பாங்கினையே கொள்ளும்படி செய்தது. இவ்வாறு வடக்கிலும் தெற்கிலும் அரச வன்முறை கடுந்தீவிரவாதப் போக்கை வளர்த்ததோடு தமது பிணக்கைப் பயன்படுத்தும் உத்திகளாக ஏகே 47, ரீ 56 ஆகிய ஆயுதங்களை கொண்டவர்களை வலுப்படுத்தவும் வழி சமைத்தது.

ஆயுதம் தரித்த கிளர்ச்சியை எதிர்கொள்ளவேண்டிய நிலை அரசுக்கு ஏற்பட்டபோது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கரையற்ற வன்முறையை நியாயப்படுத்தற்கு பிறிதொரு தர்க்கிக ஞாயம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நாட்டின் நிலைபேறு அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாகிய நிலையில் நாசம் செய்ய முயல்வோர்க்கெதிராக எத்தகைய நடவடிக்கையும் செயற்பாடும் அனுமதிக்கப்படலாம். ''போர் நிகழ்கையில் நெறிமுறையேது'' என்ற வார்த்தைகள் மக்களது வாழ்வும் மரணமும் உள்ள சகல நிகழ்வுகள் மீதும் யதேச்சாதிகாரம் செலுத்துவோர் வாயில் வாழ்வதை அவதானித்திருக்கலாம். இந்த அடிப்படையில் சித்திரவதை, கொலை, போராளிகளல்லாதார்க்கெதிரான பயங்கரச் செயல்கள் என்றின்ன யாவும் அரசு தனது உய்வினைப் பேணுதற்கு, அவசியமானவை என நியாயப்படுத்தப்படுவது சகஜமாயிற்று.

ஆட்சி நடத்தும் அதிகாரபீடத்தினரது தருக்க நெறிக்கும் போராளிக் குழுக்களது தருக்க நெறிக்குமிடையே பயங்கரமான ஒற்றுமை காணப்படுகின்றது. இரு சாராரும் குறிக்கோளை எய்துதற்கு எந்தவழியையும் பின்பற்றலாம் என்ற கோட்பாட்டில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். சனநாயகத்தைப் பேணுவதும் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்டுவதும், தேசியஒருமைப்பாட்டை கட்டிக் காப்பதுமே குறிக்கோளாக உடையவர்கள் அரச தரப்பினர். தேசிய விடுதலை அல்லது சமூக விடுதலையே குறிக்கோளாக உடையவர் மறுதரப்பினர். இரு தரப்பினர் பார்வையிலும் தாம் போற்றும் குறிக்கோளை எய்தும் நெறியில் தனிப்பட்ட மக்களது வாழ்க்கையின் பெறுமானம் அற்பமே. இந் நியாயத் தொடையை ஏற்க முடியாமைக்குக் காரணம் வெறும் காருணிய உணர்வு நோக்கு மாத்திரமன்று. இந் நோக்கினைச் சிலர் அறநெறி உணர்ச்சி நுணுக்க சிந்தனை என ஒதுக்கிவிடலாம். இஃது ஏற்கப்படாமைக்குரிய உண்மைக் காரணம் கையாளப்படும் மார்க்கம் குறிக்கோளை நிர்ணயிக்கும் நிலையுடையதாகிறது என்பதேயாம். கடந்த நூற்றாண்டில் ஜேர்மனிய சோஷலிச கவிஞனான லசாலி கூறியது இங்கு பொருத்தமுடைத்து.

மார்க்கத்தை வகுக்காமல் நோக்கத்தை
காட்டாதீர்
நோக்கமொடு மார்க்கங்கள்
பிணைந்துறுதல் இயல்பதனால்
ஒன்றினை நீர்மாற்றுவதால்
மற்றதையும் மாற்றிடுவீர்
வெவ்வேறு மார்க்கத்தால் வேறுபட்ட
பயன்விளையும்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

போராளிக் குழுக்களின் போக்குகள், செயற்பாடுகள் பற்றிப் பின்னர் விளக்குவேன். முதலில் சனநாயக நெறியற்ற வழிமுறைகளால் சனநாயகத்தைப் பேணுதலும் சட்ட நெறிமுறையைக் கடந்து சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் பேணுவதுமாகிய அர்த்தமற்ற நிலைப்பாடு ஆராயப்படற்குரியது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தினை, பலாத்காரமாக வீழ்த்த எவரேனும் முயலுமிடத்து, அம் முயற்சியை முறியடித்துத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளும் உரிமை அரசுக்கு நிட்சயமாக உண்டு. ஆனால் ஒரு சனநாயக நாடு பயங்கரவாதத்தையும் கிளர்ச்சி வாதத்தையும்கூட நெறிமுறையிலே வழிவகைகளைக் கையாண்டு போராடவியலாது. அவ்வாறு போராடுமிடத்தோ, போராடமுற்படுமிடத்தோ எதிர்க்கும் அரசுக்கும் எதிர்க்கப்படும் சக்திக்குமிடையே, இரு சாராரும் நெறியல்லா நெறியைக் கையாளும் தன்மையால் பேதம் காணவியலாது போய்விடுகிறது. இதன் விளைவாக அத்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாளுவதால் எந்த மக்களைப் பாதுகாக்க முயல்வதாக அரசு சொல்லிக்கொள்கின்றதோ அம்மக்களின் அனுதாபமும் ஒத்துழைப்பும் கிட்டாமல் அந்நியமாகி விடுகின்றன. உள்நாட்டு யுத்தங்களில் துப்பாக்கியாலன்றி, மக்களின் ஆதரவு மூலமே வெற்றி காணப்படுகின்றது. அவ்வரசியல் போரில், ஒவ்வொரு நபருக்கும் இழைக்கப்பட்ட சித்திரவதையும் காரணமின்றிப் புரியப்பட்ட கொலையும், பயங்கரமூட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு கிராமமும், காலாந்தரத்தில் மறுதரப்பின் வெற்றி நிலைக்கு அனுகூலமாகவேயமையும். இவ்வுண்மை வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தெளிவாக நிரூபிக்கப்பட்டது. நாட்டின் ஏனைய பாகங்களிலும் இது உறுதியாக்கப்பட்டு வருகிறது.

இப்போது போராளிக் குழுக்களின் தருக்க நிலைப்பாட்டினை நோக்கலாம். இவர்கள் தமது அரசியற் போராட்டத்துக்கு வன்முறையினை தேர்ந்த நெறியாகக் கொண்டுள்ளனர். இங்கு தோன்றும் பிரச்சினைகள், சில முக்கிய அம்சங்கள் நோக்கில் அரச வன்முறைப் பிரச்சினைகளிலிருந்து வேறுபட்டவையாகும். பாராளுமன்ற சனநாயக சட்டத்துக்கு அமையத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்கள் நெறிமுறையற்ற வன்முறைக்கு இடமளிக்காத அரசியற் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறுவன. ஒரோருகால் சட்ட முரணான வன்முறைகளை அரசாங்கம் கைக்கொள்ளுமிடத்து, அவை பின்பற்றுவதாகக் கூறிக்கொள்ளும் சட்டநெறிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அரசாங்க நடவடிக்கைகளை ஆட்சேபிக்கலாம். ஆனால் போராளிக் குழுக்கள் வன்முறையே தமது மார்க்கம் என்பதனை ஒளிவுமறைவேதுமின்றித் தெட்டத் தெளிவாக ஒத்துக்கொள்ளுகின்றன. அத்துடன் வன்முறை நெறியாலேதான் சமூகத்தை மாற்றியமைத்தலும் சாலும் என்பதும் அவர்களது நம்பிக்கை.

போராளிக் குழுக்கள் தமது செயற்பாடு விடுதலை நோக்குடையதெனக் கூறி வரலாற்று புரட்சிப் பாரம்பரியத்தோடு தம்மையும் சார்த்தித் தம் உந்நத நிலையை உணர்த்த முற்படுவர். அடுத்த மாதம் பிரான்சும் உலகமும் மாபெரும் புரட்சியொன்றின் இருநூற்றாண்டு நிறைவை நினைவுகூர உள்ளன. இதனையடுத்து ருஷ்ய, சீனப்புரட்சிகளும் இன்னும் அவற்றையடுத்த புரட்சிகளும் கொடுங்கோன்மையும் அநியாயமும் மலிந்த ஆட்சிகளை அகற்றுவதற்கு மக்களுக்கு உரிமையுண்டென்ற எமது நம்பிக்கைக்கு உரமூட்டுவனவாயுள்ளன. இப்புரட்சிகள் நடைபெற்றபோது இடம்பெற்றனவெல்லாம் நியாயத்தின்பாற்பட்டவையோ என்று கேட்க இடமுண்டு. ஆனால் என்னதான் குறைகள் கூறப்படினும் மாபெரும் புரட்சிகளது விடுதலைப் பண்பு அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியதொன்றே. அத்துடன் காலாந்தரங்களில் அவற்றுக்கெதிராகப் பூசல்கள் கிளப்பப்பட்ட போதும் அவை மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுத் தம் புரட்சித் தன்மையை செறியச் செய்து நின்றன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவே எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அனைத்துத் தோற்றங்களிலும் வன்முறைகள் கண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டை நாம் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்?

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

அல்லது, மாறாக, விடுதலையின் பெயரால் வன்முறை இழைக்கப்படும்போதெல்லாம், அது நியாயமானதென ஏற்றுக் கொள்ளப் பட வேண்டுமெனப் புகலும் போராளிகள் கூற்றை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு அனுசரிப்பதா?

மாக்ஸிய வேதாந்தம் ஆசங்கைக்கிடமற்ற புனிதக் கோட்பாட்டதிகாரமுடையதெனக் கருதுபவருள் யான் ஒருவன் அல்லன். உண்மையில் இன்றைய காலகட்டத்தில் மார்க்ஸிய வாதி என்ற நாமப்பட்டிப் புனைவதையும் விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்த வன்முறை என்ற குறிப்பிட்ட விடயத்தைப் பொறுத்தவரை உயர்தனிச் செம்மை சான்ற மாக்ஸிய வாதிகளின் சிந்தனை பயன்தரும் தாற்பரியம் உடையதென்றே கருதுகின்றேன். அத்துடன் இன்றைய போராளிக் குழுக்களின் வன்முறை பற்றிய நிலைப்பாட்டைக் கணிப்பதில் இச்சிந்தனை துணைநிற்கவல்லது என்றெண்ணுகிறேன். செம்மை மாக்ஸிய வாதிகள் நடப்பிலுள்ள அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்கு பெருந் தொகை மக்களும் ஈடுபாடு கொண்டு போராடும் புரட்சிகளுக்கும், ஒரு சிறுபான்மைக் கூட்டம் அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கில் மேற்கொள்ளும் சடுதிச்சதி, கலகம்போன்ற தீவிர செயல்களுக்குமிடையே தெளிவான வேறுபாடு உண்டென்பதைக் கண்டனர்.

அரசாங்கத்தைக் கவிழ்ப்பதற்கு, இவ்விரு சார்பினரும் கையாண்ட வழிமுறைகளிடையே உள்ள பேதங்களையும் வேறுபடுத்திக் கண்டனர். மக்கள் கலந்துகொள்ளும் மாசனக் கிளர்ச்சி, ஆர்ப்பாட்டம், எதிர்ப்பு போன்ற செயற்பாடுகள் புரட்சியின் வடிவங்கள். பகிரங்க இடங்களில் குண்டுகள் வெடித்தல், நாசகார நடவடிக்கை, தனிநபர்களைக் கொலைசெய்தல் போன்ற செயற்பாடுகள் மாற்றத்தின் முகவர்களாக மக்கள் பேரில் தம்மைப் பதிலீடு செய்ய முனையும் குழுக்கள் மேற்கொள்ளும் செயல்களாகும். இப்படிச் சொல்வதால் புரட்சி விடயத்தில் தாமே சுயமாகத் தொழிற்பட்டார்கள் என்று பொருளாகாது. புரட்சியிலும், மக்கள் அணிகளாகத் திரட்டப்பட்டு வழிநடத்தப் பட்டார்கள். ஆனால் பொதுமக்கள் கூட்டம் தங்கள் நிலையை மாற்றிக்கொள்ள வேறு வழியில்லை என்று உணர்ந்தாலன்றி கிளர்ந்தெழ மாட்டார்கள். மாசனப்புரட்சியின் போது வன்முறையிடம் பெறுங்கட்டத்தில் கூறத்தகு தார்மீக நியாயவாதம் இதுவே. அதாவது மக்கள் தங்கள் செயற்பாங்கு மூலம், தமக்கு விமோசனத்துக்கு வேறுவழியில்லையென்பதைப் புலப்படுத்தலேயாம். ஆனால் ஒரு சிலரைக்கொண்ட குழுவானது, மக்கள் வெறும் பார்வையாளர்களாய் விளங்க, பயங்கரத்தையும் வன்முறையையும் கையாண்டு தாமே சமூகத்தை மாற்றமுனையும்போது, ''விரும்பிய குறிக்கோளை எய்துதற்கு எத்தகைய வழிவகையையும் கையாளலாமா?'' என்ற வினாவை நாம் எழுப்புவது மாத்திரமன்றி லசோல் (Lassalle) வினாவிய பாணியில் ''கடைப்பிடிக்கும் மார்க்கம், கருதிய குறிக்கோளையடைய வழிவகுக்குமா?'' என்ற வினாவையும் எழுப்ப வேண்டும். விடுதலையே குறிக்கோள் எனில் – அத்தகையவிடுதலையானது உள்ள நிலையிலும் கூடிய சுதந்திரமும், நீதியும், பரிவுணர்வும் நாகரிகப் பண்பும் கொண்ட சமுதாயத்துக்கு வழி வகுப்பதாதல் வேண்டும் - யாரைக் கொன்றழிக்கும் என்ற உணர்வின்றிக் குண்டு வைத்தலும், அப்பாவிப் பொதுமக்களைப் படுகொலை செய்தல், தமக்கு மாறுபட்ட அரசியல் முகாமைச் சேர்ந்தவர்களை ஒழித்துக் கட்டுதல் என்றின்ன செயற்பாடுகளால், இவ் விடுதலைக் குறிக்கோள் எய்தப்பெறலாமா? இத்தகைய கட்டற்ற கண்மூடித்தனமான வன்முறைச் செயற்பாட்டு நடைமுறை அதில் பங்குகொள்வோரையும் செய்யக் கட்டளையிடுவோரையும் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவோரையும் முரட்டுத்தனமும் மிருகவெறியு முடையவர்களாக்கி விடுகிறது. இவர்கள் அதிகாரத்துக்கு வரும்பட்சத்தில் அவர்கள் உருவாக்கும் சமூகத்திலும் இவ்வன்முறைச் சுவடு பதிக்கப்படவே செய்யும். அத்தகைய சமுதாயம் பொதுமக்களின் உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளியாது அரசியல் தலைவர்

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

களால் நடத்தப்படும் இறுக்கமான, விறைப்பான, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாகவே விளங்கும். இங்கு அரசுக்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் நிலவுதற்கே இடமிருக்காது. அத்தகைய போக்கும் நோக்கும் தீவிரமாகக் களையப்படும். இத்தகைய நிலையை விடுதலை எனக் கூறுவது இரணியன் தனது ஆட்சியில் 'இரணியாய நம' என்ற பாங்கில் சொற்களுக்கு அவன் கற்பித்த பொருளே பொருளாக மக்கள் கையாண்ட மொழி நடைமுறைக்கே அமைவுடையதாகும்.

இனி, தனிப்பட்டவர் கொலை செய்யப்படுவது பற்றி இங்கு சிறிது குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். ஏனெனில் அது நாம் இன்று நினைவு கூரும் நடுநாயகமான சான்றோனின் விதியோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயமாக உள்ளது. கடந்த சகாப்தத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை அவதானிக்குமிடத்து எத்தகைய விடுதலை எய்தல் நோக்கிலும் கொலை செய்தல் ஆகிய வழிமுறை ஒவ்வாதது என ஒதுக்கப்பட்டமையின் அறிவுடைமை உணர்தற்பாலது. ஜனரஞ்சக அபிமானமற்ற அல்லது அடக்குமுறையில் அரசின் மூகவர்களாக விளங்கியவர்களைக் கொலை செய்துவிட்டு அவர்களுக்கு விதித்த கொலைத் தண்டனை அவர்கள் கடந்த காலத்தில் இழைத்த கொடுஞ்செயல்களுக்கு பரிகாரமாயமைந்தவை என்று கூறலாம். அதனால் அவர்களுக்காக எவரும் கண்ணீர் வடியாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய தூய்மையிழந்த பாசிபடர்ந்த மார்க்கத்தில் பயிலத் தொடங்கிவிட்டால் அது நிறுத்தமுடியாத தொடர்கதை நிகழ்வாக அமையும். பொலிசுக்கு தகவல் கொடுப்பவரை ஒழிக்க முற்படுவீர்கள். அது தக்க செயலே என்று நியாயப்படுத்துவீர்கள். ஆனால் அவ்வளவோடு நிறுத்திக் கொள்ள மாட்டீர்கள். ஏனென்றால் விடுதலையென்ற புனித குறிக்கோளை எய்த நின்ற மார்க்கத்தில் குந்தகமாக நிற்பவர்களைக் கொலை செய்வது நியாயமே என ஏலவே நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறீர்கள். அத்தோடு விடுதலை அடையப் பெறுவதற்கான சரியான உபாயம் உங்களிடத்தும் உங்கள் குழுவிடத்தும் மட்டுமே உண்டென்பது பற்றியும் உறுதியாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் ஒருபோதும் தவறிழைக்கமாட்டீர்கள் என்ற உமது பூரணமான உறுதிபடைத்த நம்பிக்கையும் நீங்கள் பின்பற்றும் மார்க்கத்தின் இரக்கவுணர்வற்ற பாங்கும் இணைந்த நிலை வெகுபயங்கரமானது. இத்தகைய தார்க்கிக நியாயத்தை அரணாகக் கொண்டு உங்களைப் போன்று தாமும் அதே இலட்சியத்துக்காகப் பாடுபடுவதாகக் கூறிக் கொள்ளும் (ஆனால் உங்கள் கருத்துப்படி) தவறான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுகின்ற கட்சியினரை அல்லது குழுவினரையும் கொலை செய்யப் புகுவீர்கள். ஆனால் அவ்வளவோடு அமையமாட்டீர்கள். உங்கள் தர்க்க நியாயப்படி, உங்கள் குழுவினருக்குள்ளேயே உங்களோடு மாறுபடுபவர்களை துரோகிகளாகக் கருதி அவர்களையும் ஒழிக்க முனைவீர்கள். இன்னும் இந் நடைமுறைப் பாங்கானது விரும்பிய அதிகாரம் கைப்பற்றப்பட்டவுடன் ஓய்ந்துவிடும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அது வகுத்துச் செல்லும் பாதையானது சித்திரவதைக் கூடங்கள், ஓயாத ஒழித்துக்கட்டல்கள், கொலை முகாம்கள் மலிந்த சமுதாயத்துக்கே இட்டுச் செல்வதாகும். இந்த ஒளி வெளிச்சத்தில் கந்தசாமி அவர்கள் ஏன் இறக்க நேர்ந்தது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளல் இயலும். அவர் தனி மனித மனச்சாட்சிச் சுதந்திரத்திலும் நீதியிலும் நம்பிக்கை கொண்டவர்; அவர் அதனை எந்த ஒரு அரசியற் குழுவுக்கோ தலைவர்க்கோ தாரைவார்த்துக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. அவருடைய நினைவுமலரைப் படிக்க நேர்ந்தபோது அவர் கைப்பட எழுதிய சில பகுதிகளை வாசித்து, வியப்பும் அதிர்ச்சியுமடைந்தேன். சுதந்திரமான தடையற்ற சிந்தனை, செயற்பாடு பற்றிய அவர் தம் கருத்துக்களை அப்பகுதிகள் துல்லியமாகவும் ஒழிவுமறைவின்றி நேரிதாகவும் புலப்படுத்துவன. ஒரு குறிப்பு சற்றடே றிவியூ (SATURDAY REVIEW) பத்திரிகை தொடங்குவது பற்றிய திட்ட ஆலோசனை விஞ்ஞாபனத்தின் ஓர் பகுதியாகும். அக் குறிப்பில் வருவன இவை.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

www.tamilarangam.net

''இது அரசியல் பத்திரிகையாகவோ அல்லது ஒருபுடைச் சார்பினதாகவோ அமையும் நோக்கமுடையதன்று. தமிழர்கள் உரிமைகள், இந் நாட்டில் இன உறவுகள் என்பவை பற்றிய சகல கருத்துக்களும் வெளிப்படுத்தற்குரிய அரங்காகவே அது அமையும். இருப்பினும் குறுகிய நோக்கமுடையதாகாது. பத்திரிகைப் படைப்பின் எழுத்துநடை தனித்தன்மைவாய்ந்ததாயினும் அணுகுமுறை தாராண்மையும் தூய்மையுமின்றதாகவே விளங்கும்.'' பின்னர் ஒரு கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். ''நாம் பத்திரிகையின் சுதந்திரத்தைப் பேணுவதில் மிகுந்த கவனமுடையவர்களாதல் வேண்டும். இச் சுதந்திரம் நமது கருத்துக்கொவ்வாததை மறைப்பதை விட முரண்பட்ட கருத்துக்களை வெளியிடுவதன் மூலமே எய்தப்பெறலாம்.''

அவர் கடத்தப்படுவதற்கு மூன்று வாரங்களுக்கு முன்னர், ஏலவே உயிர்க்கு அச்சுறுத்தல்கள் விடப்பட்டிருந்த வேளையிலும் த. அ. பு. அ. பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்.

''சுதந்திரமான அமைப்பாக நம்மால் இயங்க முடியாதுவிட்டால், அதனை மூடிவிடுவதே உகந்தது.''

இத்தகைய ஒரு மனிதன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது பலவந்தமான அபிப்பிராய ஒருமைப்பாட்டை செயலுறுத்த முனையும் எக் குழுவின் இயக்கத்திற்கும் ஒரு சவாலாகவே அமையும் என்பதை உணர்ந்துகொள்வது சிரமமன்று. கந்தசாமி அவர்கள், இன்று இந்நாட்டில் சிலரினுஞ் சிலரே பாதுகாக்க முனையும் ஒரு இலட்சியத்துக்குத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்த மாபெரும் தியாகி என்று துணிந்து கூறலாம்.